

PATHFINDER

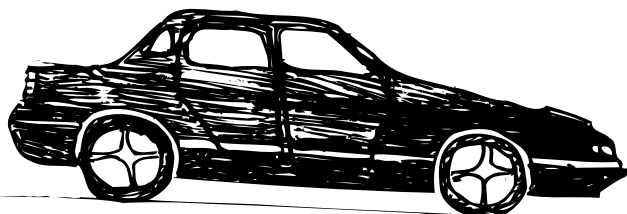
NIC NETRVÁ VĚČNĚ !

Přihodilo se to před několika měsíci, v minulém roce, kdy jsme s mým bráchou cestovali autem křížem krá-
žem po USA. Po několika tisících kilometrech jsme se už konečně
blížili domů, do Denveru, a oba jsme se nemohli dočkat, až zahlédneme
v dálce město. Byla už noc, někdy před 24 hodinou, a venku chumelilo a mrzlo, až
z toho lezl i ve vytopeném autě mráz po zádech. Před námi bylo už jen 200–300 km
a zdálo se, že se už nemůže nic stát... Ale stalo se.

Uprostřed dálnice vedoucí ze západu na východ USA jsme byli nuceni zastavit před
varovným blikáním světel a zátarasem z několika značek a závor, které nás informovaly
o uzávěrci dálnice kvůli špatným povětrnostním podmínkám. Po naladění příslušného
kanálu rádia jsme s hrůzou zjistili, že nikdo neví, kdy budeme opět moci v cestě pokračovat.
Motely byly touto dobou již uzavřeny a nám nezbývalo nic jiného, než se zabalit
do bund, čepic, rukavic a čekat. Benzinem jsme museli šetřit, a tak jsme motor nechali
běžet jen několikrát, což na zahřátí vůbec nestačilo. Nikdy jsem v takovéto situaci nebyl
a být už ani nechci. Čekat v mrazu a celou noc, být unavený a snažit se usnout v sedě
v autě... Každou chvíli jsem se snažil trochu se zahřát alespoň třením rukou.

Noc se zdála být nekonečná a občas člověka napadalo, zda se to dá vůbec vydržet. Už
nevím, kolik modliteb jsem vyslal k Bohu, ale dobře si pamatuji na to, když se náhle
rozednilo a po několika minutách jsme mohli konečně vyrazit domů.

Dnes, při usínání v teplé posteli, už jen s úsměvem vzpomínám na tuto situaci, ale
moc dobře si uvědomuji, že nic netrvá věčně – žádné trápení, bolest, smutek ani
zima. Přeji vám všem, abyste v podobných menších či větších trápeních nezoufali
a vydrželi, zatli zuby, prosili Boha o sílu vše vydržet a čekali... Třeba i na konec světa!

-WEST POINT-

PATHFINDER NEBOLI STOPAŘ, ZVĚD, PRŮZKUMNÍK

„...je to ten, kdo hledá cestu, správný směr. Jde vpředu, aby našel cestu pro ty, kteří půjdou za ním. Umí si poradit v každé situaci a nezalekne se žádné překážky. Mohou se na něj s důvěrou spoléhat ti, kteří se nevyznají.“

Jestliže dobře rozumíme Božímu záměru a chápeme význam daru pozemského života, pak před námi stojí otázka. Používám čas, který mi Bůh dal do správy, podle jeho představy? My křesťané vidíme smysl života jako čas na rozmyšlenou. Čas, který máme využít k poznávání. Čeho? Všeho okolo nás i v nás. Bůh to stvořil pro nás. Mnozí už přišli na to, že z lásky. Také proto, abychom mohli lépe poznat toho, kdo nás stvořil ke svému obrazu. Dále je třeba svěřený čas využít na třídění informací, aby ony nás a náš postoj k Bohu mohly skutečně formovat, a ne bořit. Je třeba dělat si na základě poznání vlastní názor a ten pak použít k zodpovědnému rozhodnutí. Ježíš však nechtěl, abychom život využili jen takto „sobecky“ pro sebe, ale vyzval své následovníky, aby jej pomáhali nalézat dalším. Smyslem života je tedy být pathfinderem. Proto i my (ačkoli stojíme teprve na jeho začátku) chceme jeho smysl naplňovat.

DAWY

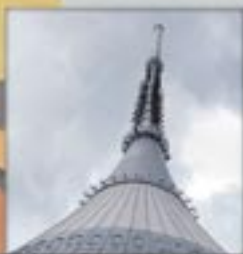
LIBERECKÁ „VLOČIČKA“

Příbram, Domažlice, Praha, Česká Lípa, Rumburk, Děčín, Písek, Klatovy, Česká Třebová a samozřejmě Liberec jsou města, z nichž letos přijeli pathfinderi na devátý ročník „Vločičky“. Zima nás tentokrát neznadila, a tak nás čekala skutečná zimní pohoda. Sobotní večer tedy patřil Ještědu. Tam jsme se také sklonili před Hospodinem, dárce soboty a tvůrce toho krásného, mrazivě pohádkového světa kolem. Následující čas nás zastihl v místním aquaparku, kde jsme si zadováželi a znovu se zahřáli, abychom byli připraveni na nedělní radovánky na sněhu. Ale teď zpět k sobotě. Ráno nás čekalo kázání v podobě pěti seminářů, které byly otevřeným okénkem do knihy „Nehemjáš“. Samotná soutěž se opět skládala ze dvou kol. V tom druhém jsme podle získaných bodů postupovali po veliké cestě (postavené v čele sálu) do cíle. Otázky byly tentokrát z evangelí, 1. knihy Samuelovy a knihy Nehemjášovy. Tedy z knih, které jsou vybrány i pro letošní „Stezku písmáků“ (samozřejmě tam patří i list Filipským — pro nejstarší). Díky tomu si můžeme vzpomínku na „Vločičku“ nést i v následujících měsících. Zveme i vás ostatní, abyste oprášili svoji Bibli a začeti se do těch několika knih. Času je dost, tak si to rozvrhněte a v září změříme síly. ☺

DAWY

VLOČIČKA

2005

STŘEDOVĚKÝ OMYL

ANEB PODLE BOŽÍHO PŘÍKLADU

Vyslovím-li slovo „Pathfinder“ — co se vám vybaví? Zájmový kroužek nabízený ve vašem sboru? Skupinka dětí věnující se nedůležitému programu? Mnoho povyku pro nic? Skutky apoštolů ve své druhé kapitole popisují zajímavou událost. Skupina učedníků mluvila k poutníkům z celé říše v jejich rodných jazycích. Židé z Jeruzaléma se však domnívali, že jsou opilí. Ale nebylo tomu tak. Byl to dar Ducha svatého, díky kterému bylo zvěstováno evangelium všem lidem. Bůh totiž vždy mluví k člověku jazykem, kterému rozumí. Jestliže pro svůj kontakt s lidmi používá jiného člověka, pak ho vybavuje dary, aby byl schopen k lidem, ke kterým byl poslán, mluvit srozumitelně. S tím ostře kontrastuje středověký přístup církve, kdy bylo evangelium hlášáno pouze latinsky, a tedy pro mnohé nesrozumitelně. Ale vraťme se k Pathfinderu. Podstatou jeho existence je představení Boha a jeho evangelia dětem — pro ně srozumitelným způsobem. Jestliže dospělý, průměrně vzdělaný člověk pochopí evangelium při poslechu dobře zpracované přednášky, pak dítě potřebuje především vztah, přijetí a vzor. Mezi námi je celá řada lidí, kterým Duch svatý dává tento dar. Možná nám připadají zvláštní a podivní. Není tomu tak. Dostali dar a odpověděli kladně na Boží povolání k tomu, aby představili evangelium dětem. Smyslem Pathfinderu je tedy zasévání srozumitelného semínka evangelia do života dětí.

Není-li tomu tak, pak snažení takového vedoucího postrádá větší smysl. Víím, že Bůh celé řadě lidí dal tento dar. Víím to proto, že to tak dělal vždycky. Možná jsi to právě ty. Máš-li tento dar, pak Bohu naslouchej, protože On nerozdává své dary samoúčelně. Pravděpodobně tě povolává ke službě ve prospěch dětí.

„...a Pán denně přídával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“ (Sk 2,47)

DAWY

SYMBOLIKA KLUBU PATHFINDER

Slovo symbol pochází z gréčtiny a vyjadruje obrazec, znázorňující určitý pojem či podobenstvo. Aj v klube Pathfinder máme niekoľko symbolov, ktoré zohrávajú dôležitú úlohu. Pomáhajú nám pochopiť abstraktné pojmy a vyjadrujú naše základné princípy. A aké symboly to sú?

Hlavným symbolom je znak. Máme ho vyobrazený uprostred vlajky, na ľavom rukáve košele a na tričkách. Vyjadruje, že naším základom je Ježiš Kristus. To je stvárnené v trojuholníku, ktorý je našim znakom od roku 1946 až doteraz.

Tri rovnaké strany trojuholníka znázorňujú Boha — Otca, Ježiša Krista a Ducha Svätého. V strede trojuholníka je umiestnený štít symbolizujúci vieru v Ježiša a pred štítom je meč reprezentujúci Božie Slovo. Nemenej dôležitá je aj farebnosť znaku. Každá farba niečo znamená. Červená — to je krv Ježiša, ktorý za nás zomrel. Preukázal nám, ako veľmi nás má rád a chce nám odpustiť naše hriechy. Stačí k nemu prísť a prosiť o odpustenie. On nám odpustí a sme čistí — biela farba štítu.

Ďalšími našimi charakteristikami sú: heslo, zákon a sľub. Každý z nich vyjadruje základné princípy klubu Pathfinder. Princípy vzťahu k Bohu, k druhým ľuďom a k samému sebe. Hymna je hudobnou formou vyjadrenia názvu, cieľu a hesla. Spievame ju na začiatku a na konci všetkých slávnostných akcií klubu Pathfinder.

Nezabudnuteľnou súčasťou je slávnostný kroj. Hovorí nám, že patríme do jednej veľkej rodiny Pathfinderov na celom svete. Vytvára a prehľbuje vedomie spolupatričnosti aj výnimočnosti.

Vzhľadom na to, čo symboly klubu Pathfinder vyjadrujú, správame sa k nim úctivo. Keď sa vztyčuje vlajka klubu a spieva hymna, sme vždy vo vzorne upravených slávnostných krojoch. Stojíme v pozore, pravica ruky je na mieste sľubového odznaku a hľadíme na vlajku.

DADA

chtějí v této oblasti pomáhat, měli určité vzdělání. Klub Pathfinder má připravený vzdělávací program, který je rozdělen do několika částí. Nejdříve jsou vzdělávání rádcové, kteří mohou po absolvování vést družiny oddílů, pak je to vůdcovský kurz 1. stupně, který umožňuje vést oddíl, a nakonec vůdcovský kurz 2. stupně, po jehož absolvování účastník získá oprávnění k vedení dětských táborů.

Na Moravě právě v měsíci únoru proběhl kurz pro získání 1. vůdcovského stupně. Do Lipníku nad Bečvou přijelo 28 účastníků, aby získali oprávnění pro vedení oddílů. Výuka byla rozdělena do dvou víkendů. Pro ty, kteří neměli zájem o 2. stupeň, byla ukončena testem. Potěšil nás zájem o toto oddělení církve a věříme, že práci s dětmi ocení i naše sbory. Vždyť jde o společné dílo. Také Pathfinder chce pomoci našim i jiným dětem najít cestu k Bohu.

Chci poděkovat nejen studentům za pečlivou přípravu, ale také lektorům, kteří zakrojili do svého volného času a přišli přednášet vybraná témata.

Heslo — Lásky Kristova nás spojuje.

Za KP MSS: K. S.

VZDĚLÁVÁNÍ VŮDCŮ V MSS

Jelikož práce s dětmi vyžaduje určitou profesionalitu, je nutné, aby lidé, kteří

RYCHLÁ KOLA

2005

RYCHLÁ KOLA 2005

Příznivci vysokých otáček, klopených zataček, svištících pneumatik a bakelitových kapot se již potřetí sešli na autodrážní rallye v Českých Budějovicích. Na startovní čáru postavilo 21 odvážných jezdců, ze 4 týmových stájí své minimonoposty. Své piloty vyslala stáj jindřichohradecká, písecká, českobudějovická a kombinovaný tým klatovsko—domažlický. S nástrahami tratě si nejlépe poradili a vyřazovacími koly prošli do finálové jízdy tito čtyři nejrychlejší: na místě čtvrtém Maruška ze stáje Klatovy—Domažlice, na třetím místě Jakub řečený Babička z Písku. Stříbrnou medaili vybojoval písecký David a stupeň nejvyšší obsadil domácí favorit Tom, přezdíváný Zátka. Průběh závodu zpestřila i časovka, jízda off-road a soutěž konstruktérů. Za příjemně prožitou neděli patří dík všem organizátorům.

K4

HISTORIE KLUBU PATHFINDER

Úplně na začátku 20. století Církev adventistů sedmého dne pochopila, že potřebuje nějaký program pro děti a mládež. Vedoucí, kteří pracovali s dětmi v CASD, byli nadšení skautingem a jeho jedinečnými idejemi. Věděli ale, že nemohou být plnou součástí Skautské organizace a že by rádi kladli důraz ještě na další věci. A tak se rozhodli, že spojí ideje skautingu se svými představami. Od r. 1911 začaly některé adventistické sbory organizovat letní dětské prázdninové tábory a kluby.

Při jedné návštěvě stanového tábora vyprávěl Artur Spalding, host z vedení CASD, u táborového ohně příběhy statečných dobyvatelů západu a jeden z těch příběhů o zvědu (= pathfinder) Johnovi Fremontovi se mládeži zvláště zalíbil. Termín „pathfinder“ tak nadchl vedoucí, že své tábořiště nazvali „JMV Pathfinder Camp“. Po mnoho let Kalifornské sdružení permanentně využívalo toto tábořiště pro letní dětské tábory, a tak i název „Pathfinder“ vešel do podvědomí mládeže Jihovýchodního sdružení CASD. Když se později uvažovalo nad názvem pro naši adventistickou dětskou organizaci, volba padla na název „Pathfinder“.

První klub pathfinderů byl založen ve sboru Santa Anna. A protože termín „pathfinder“ už měl od tábora u Towlinského jezera ve státě Michigan velkou popularitu, rozhodli se pojmenovat svůj nově vzniklý klub názvem „Pathfinder Club“.

John Hancock, vedoucí oddělení mládeže sdružení CASD jihovýchodní Kalifornie, se s velkým nadšením pustil do práce na přípravě speciálního vzdělávacího programu pro mládež ve věku 10–15 let. A protože byl i šikovným výtvarníkem, vytvořil návrh loga (znaku) pro grafické označení organizace Pathfinder. Ve spolupráci s dalšími nad-

šenci vypracoval rozsáhlý program, který se stal mezi pracovníky s dětmi v církvi adventistů velmi populární. Práce s dětmi prostřednictvím klubové činnosti se lavinovitě rozšířila do mnoha sborů a dosáhla velkých úspěchů v mnoha zemích po celém světě.

Pathfinder v Čechách a na Slovensku

Před rokem 1989 bylo u nás velmi obtížné s dětmi systematicky pracovat. Jedinou světlou výjimkou jsou léta 1967–1968, kdy bývalý skautský vůdce, kazatel Vladimír Oháňka, vypracoval pro děti tzv. stezku Písmáka. Od r. 1990 se v CASD rozvíjela práce s dětmi prostřednictvím adventistických oddílů, které byly součástí skautské organizace Junák. To však nebyl ideální stav, a proto v roce 1995 vznikla v ČR vlastní organizace „Klub Pathfinder“.

Do dnešní doby vzniklo mnoho nových oddílů po celých Čechách, Moravě i Slovensku a jejich počet stále stoupá. Ve vztahu ke skautské organizaci zůstal Klub Pathfinder v tom nejtěsnějším bratrském spojení a dodnes v rámci skautské organizace pracují některé adventistické skautské oddíly a střediska. Bratr Jerry — předseda o. s. Klub Pathfinder — je současně i členem Duchovní rady Junáka a naši vůdcové absolvují skautskou Lesní školu a ILŠ.

POZOR SOUTĚŽ

Fotka je z „lednovky“ oddílu Plejády Brno. Užíváme si sněhu při eskymácké honičce a na fotce jsou zachyceny naše kreativní výtvořky. Některé chodbičky byly tak spleťtité, že se v nich později ani sám autor nevyznal, a tak docházelo k celkem komickým situacím, kdy často „honící“ i „honěný“ běhali sem a tam ve snaze buď chytit, nebo uprchnout. Zpravidla zvítězil ten, kdo měl víc štěstí a našel správnou cestičku.

Výhercem soutěže, která byla vyhlášena v Adventu č. 2, se stává oddíl Plejády Brno!

A pokud je vám líto, že jste nic nevyhráli, nezoufejte! Máte další příležitost:

Soutěž o co nejdělsí větu, ve které bude každé slovo začínat na stejné písmeno!

Příklad: Mikuláš miluje Margitu. Julie jedla jogurt.

Své dlouhatánanánské věty posílejte nejpozději do 21. 4. 2005 na adresu Pathfinder — Advent, Peroutkova 57, 15000 Praha 5 nebo na e-mail: janebell@centrum.cz.